

Folkepartis opfattelse også en farlig tendens, og vi har jo allerede haft en livlig debat om det problem.

Hvis vi skal se lidt nærmere på forbrugerpolitikken, er det for Dansk Folkeparti vigtigt at slå fast, at vi ønsker en ordentlig mærkning af de fødevarer, der sælges. Forbrugeren må på ingen måde være i tvivl om, at det, han eller hun køber, lever op til det, som står på varen. Det har også noget med forbrugerinformation at gøre; det er meget vigtigt for Dansk Folkeparti, og det er der også lagt noget op til i redegørelsen.

Dansk Folkeparti mener, at et samlet Folkeeting skal blive ved med at arbejde for at sikre forbrugerne sunde fødevarer. Men det må også forholde sig sådan, at såfremt der findes sundhedsfarlige bakterier i vore fødevarer, bør de pågældende varer straks fjernes fra de enkelte butikker. Dette er også sagt for at give en lille hånd til levnedsmiddelkontrollen, for det er jo levnedsmiddelkontrollens opgave, og derfor skal den også have de nødvendige ressourcer til at udføre sine opgaver. Det hænger tillige sammen med det, som jeg var inde på lidt tidligere: Jeg synes nok, at man ser nogle tilfælde, hvor dialogen mellem fødevarerhvervene og eksempelvis levnedsmiddelkontrollen kunne være bedre. Også inden for det område må samarbejdet være vejen frem, for det gavner jo både erhvervet og dermed også forbrugerne, men så sandelig også den samlede eksport.

I redegørelsen kommer man ligeledes ind på økologi, og vi kan se, at regeringen vil tage initiativer til en fortsat udbygning af Ø-mærket. Det synes vi i Dansk Folkeparti egentlig er et udmærket initiativ, for når vi i dag taler økologi, er Dansk Folkeparti eksempelvis på landbrugsområdet tilhænger af det økologiske landbrug og lignende produktionsformer, som har til formål at skåne miljøet og forbedre sundheden. Men vi har i Dansk Folkeparti også den holdning, at udbredelsen bør ske gennem forbrugernes eget valg, og derfor kan man sige, at initiativet om økologimærkning falder ganske godt i tråd med Dansk Folkepartis opfattelse på dette område.

Jeg har bemærket, at der i redegørelsen er gjort plads til bemærkninger om strukturudviklingen i landbruget. Dette er noget, der har været meget fokus på herhjemme de sidste år, og vi må fra Dansk Folkepartis side sige, at den landbrugslov, som er blevet lavet, og hvor vi er med i forliget, er vi egentlig godt tilfredse med.

Der er selvfølgelig altid nogle krøller, som vi synes kunne have været anderledes, men sådan er det jo, når der er et forlig, her må man både tage og give. Men det er også vigtigt for Dansk Folkeparti, at vi fastholder en sådan strukturudvikling, at vi stadig kan være bekendt at kalde det landbrug. Det hele må ikke blive en kæmpe stor industri; der skal stadig være plads til det gode, gamle danske familielandbrug.

Redegørelsen har også givet plads til fiskeriet, og Dansk Folkeparti er tilfreds med, at fiskeriet er nævnt i redegørelsen. Det er et erhverv, som virkelig trænger til, at man fra politisk side begynder at værne lidt om det, og lad os så håbe, at nogle af de tiltag, der er lagt op til i redegørelsen, kan gavne fiskerierhvervet fremover.

I Dansk Folkeparti ønsker vi et fiskerierhverv, som bliver sikret og får nogle vilkår, som gør det i stand til at overleve som et frit og uafhængigt erhverv. Derfor mener vi, at den statslige indblanding ved biologer og kvoteordninger osv. skal begrænses stærkt, og at der skal arbejdes på at forenkle erhvervets bureaukrati.

Da Danmark jo er medlem af EU, skal vi gennem EU-arbejdet arbejde kraftigt for at sikre, at de mål, der er besluttet med hensyn til fiskeriemuligheder og flådestørrelser, overholdes af alle EU's medlemslande. Må jeg her have lov til at sige, at den ophugning af danske fiskerifartøjer, der finder sted, er en uheldig tendens. Der skal åbnes mulighed for moderniseringer og investeringer i en ny generation af fiskerifartøjer, for dette er nødvendigt, hvis der fortsat skal være noget, som hedder et fiskerierhverv i Danmark, og det mener vi i Dansk Folkeparti der skal være. Men et dansk fiskerierhverv kan ikke overleve, hvis vi ikke fornyer flåden i takt med ophugningen, og derfor skal vi heller ikke være foregangsland for andre EU-lande, når det gælder ophugning.

Til slut vil jeg gerne sige, at det er jo regeringens første redegørelse for det samlede fødevarerhverv, og når man tænker på, hvor stort og vigtigt erhvervet er, kan man godt sige, at 25 sider ikke er meget. Men man plejer jo også at sige, at al start er svær, så den bliver forhåbentlig mere udbygget næste gang.

Jeg har haft store forventninger til denne redegørelse. For ikke så lang tid siden, den 28. marts, havde vi en debat, hvor vi drøftede landbrug og forbrugerforhold, og her forstod man nærmest på fødevarerministeren, at når redegørelsen kom frem, kom der virkelig ny-